

Steen Folke (VS):

Jeg må sige, at jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor dette spørgsmål ikke kan besvares, og ministeren har ikke givet nogen som helst grund til ikke at besvare spørgsmålet.

Men jeg ved ikke, om jeg må være så fri at håbe, at dette, at ministeren vægrer sig i den grad ved at komme med et svar på et uhyre enkelt formuleret spørgsmål, faktisk betyder, at ministeren er utilpas ved, at undervisningsministeriet arbejder med disse ting, at ministeren faktisk synes, at det er en noget problematisk form for bestemmelse, der her arbejdes med, men at ministeren på den anden side ikke bryder sig om at sige dette alt for åbenlyst fra tingets talerstol.

Hvis det er på den måde, jeg må forstå reaktionen, så er jeg for så vidt tilfreds med den.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg har fra første færd, jeg så spørgsmålet, haft en fornemmelse af, at dette var et såkaldt ledende spørgsmål, et spørgsmål, der oven i købet i høj grad var ledende med henblik på, hvad der skulle svares. Nu fortalte hr. Steen Folke det altså meget tydeligt. Jeg skulle altså sige noget om min personlige vurdering af den situation, som der arbejdes med. Men det er ikke det, der er spurgt om, og derfor svarer jeg altså heller ikke på det.

Det er lige så korrekt stadig væk at understrege, at man ikke kan bruge en eventuel personlig vurdering til at fastlægge, hvad der er almindelige retsprincipper. Det afhænger af, hvad folketinget vil tage stilling til i denne sag, og først da kan tingene vurderes juridisk. Dette er i hvert fald en klar begrundelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Arentoft (FP) til justitsministeren:

„Vil ministeren tage op til overvejelse at ændre i bekendtgørelse om våben af 25. juni 1973, § 6, stk. 3, således at en tilladelse, for hvilken der nu betales 150 kr. i gebyr for en 5-årig periode for en riffel, ændres til, at en tilladelse udstedes til en person med tilladelse til at besidde, bære og anvende flere rifler for samme gebyr, og vil ministeren li-

geledes overveje et mindre gebyr for f. eks. sønner for at bære og anvende faderens riffel?“

(Spm. nr. 480).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet rejses bl. a. i forbindelse med den administrative 50 pct.s forhøjelse, der er sket pr. 1. april 1976 ved justitsministeriets bekendtgørelse af 8. marts 1976. I forvejen er det en meget belastende afgift for især jægere, medlemmer af Dansk Skytte Union og våbensamlere.

Principielt er det rigtigt, at våben, omfattet af våbenloven, er registreret, men i samme forbindelse synes det urimeligt, at enkelte sportsgrene pålægges en særavgift, der nok medfører en lang række lovovertrædelser, der kan få ulykkelige konsekvenser i ulykkestilfælde.

En vej at gå ville være at lade våbentilladelser udstede således, at der på den enkelte tilladelse kan påføres flere våben. Et mindre gebyr pr. tilladelse burde være ens, uanset antal våben. Formentlig vil en mere lempelig gebyrordning medføre, at flere ulovlige våben registreres, hvilket må være i justitsministeriets interesse.

For ligeledes at undgå ulykkelige lovovertrædelser, vil det formentlig være hensigtsmæssigt at indføre en lemfærdig ordning, der tillader sønner/døtre at få tilladelse til at bære og anvende forældres registrerede våben. Eksempelvis skal en familie, hvor faderen ejer en jagtriffel, som to sønner ønsker at bære og anvende, betale 450 kr. Det frister til at nøjes med at lade den registrere i faderens navn og ulovligt lade sønnerne anvende riflen.

Arentoft (FP):

Mit spørgsmål til justitsministeren i dag er rejst på vegne af flere hundrede tusinde jægere, våbensamlere og medlemmer af Dansk Skytte Union. Det er ikke, fordi disse mange mennesker vil protestere imod en registrering af deres våben, fortrinsvis rifler og pistoler, eller mod, at der skal betales en mindre afgift til dækning af administrationsudgifterne, men der protesteres mod, at disse afgifter er urimeligt høje.

Medlem af Dansk Jagtforenings hovedbestyrelse, forpagter Gustav Rønholt skriver i en leder i „Dansk Jagt“, maj 1976, bl. a. om